

Административно Дело
№ 197 от 2010 г.
Предмет: Други административни дела
Жалбоподател: Д.К.З.
Ответник: КМЕТА НА ОБЩИНА ЛОВЕЧ
Съдия Председател и докладчик: ГАБРИЕЛА Г. ХРИСТОВА

РЕШЕНИЕ
№
град Ловеч, 29.12.2010 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

ЛОВЕШКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, втори административен състав, в открито съдебно заседание на тридесети ноември две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАБРИЕЛА ХРИСТОВА

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурора, като разгледа докладваното от съдия Христова адм. дело № 197 по описа за 2010 година, и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе съобрази:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Административното дело е образувано по жалба на Д.К.З. ***, подадена против Решение за отказ на достъп до обществена информация № ДОИ-54 от 16.08.2010г. на кмета на община Ловеч, с което му е отказан достъп до поисканата от жалбоподателя информация със заявление вх.№.ДОИ-54/03.08.2010г.

В жалбата си оспорващият твърди, че отказът е постановен в нарушение на закона. Сочи, че в оспореното решение не се съдържат конкретни съображения, сочещи наличието на търговска тайна, а според чл.17, ал.3 от ЗДОИ в тежест на административния орган и на третото засегнато лице е да установят обстоятелствата, поради които разкриването на търговската тайна би довело до нелоялна конкуренция, и да изложат съответните за това мотиви. На следващо място се излага, че органът не е изпълнил законното си задължение за извършване на баланс на интереси, като не е съобразил нормата на §1, т.5, б. “е” от ДР на ЗДОИ, че поради надделяващ обществен интерес не може да се отказва информация, свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл.3. На последно място се излага, че административният орган не е изпълнил задължението си по чл.37, ал.2 от ЗДОИ за предоставяне на частичен достъп, дори да е налице основание за отказ, и не е изложил никакви мотиви, обосноваващи невъзможността за предоставяне на частичен достъп. Иска се да се отмени оспореното решение и за се задължи органа да предостави поисканата информация.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично, като поддържа жалбата си и по същество излага, че е подал искане за достъп до договор, който според закона за обществената информация е публичен в общата си част, законът разрешава и частичен достъп, който го удовлетворява, и моли да се отмени отказа на кмета на община Ловеч. В представена писмена защита оспорващият излага подробни

доводи за незаконосъобразност на постановения изричен отказ. Твърди, че органът не е съобразил действащата към момента на издаване на административния акт редакция на чл.31, ал.5 от ЗДОИ, съгласно която не е необходимо съгласието на третото лице, когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ, в акта и по делото липсват изобщо данни да е правена преценка за надделяващ обществен интерес, тъй като при наличието на такъв съгласие на третото лице не е необходимо, и това е довело до съществено нарушение на административнопроизводствените правила. При направена такава преценка органът несъмнено би установил, че исканата информация не представлява търговска тайна съобразно редакцията на §1, т.5, б. “е” от ДР на ЗДОИ. Излага още, че в ЗОП не съществува специален ред за предоставяне на обществена информация, поради което той не се явява специален ред за достъп спрямо ЗДОИ, а и в регистъра за обществени поръчки не е публикувана информация, идентична с тази по §1, т.5, б. “е” от ДР на ЗДОИ, поради което оспорващият не е могъл да си състави мнение за предприетите действия от общината за реконструкция и модернизация на базата на ДСП и така е била нарушена целта на закона, заложена в чл.2, ал.1.

Ответникът по жалбата Кметът на Община Ловеч, чрез процесуалния си представител ю.к. Печев, оспорва жалбата и изразява становище, че същата е неоснователна и недоказана. Излага, че се касае за информация, отнасяща се до трето лице, от което е било изразено изрично несъгласие да бъде предоставен искания договор, и на това основание е постановен законосъобразен отказ. На следващо място твърди, че е налице хипотеза, която е изключение от общото правило на чл.4, ал.1 от ЗДОИ, според която разпоредбите на този закон не намират приложение, ако в друг закон е предвиден специален ред за достъп до тази информация. Такъв е ЗОП, тъй като исканата информация за сключения договор е в резултат на проведена процедура по реда на ЗОП, и именно в раздел 2 на този закон е предвиден реда за оповестяване на договорите, сключени в резултат на такива процедури, като този регистър е публичен.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по заявление на Д.К.З. ***.ДОИ-54/03.08.2010г. (л.6), с което заявителят е поискал да му бъде предоставена наличната обществена информация относно строително-ремонтни дейности в община Ловеч, като за целта му бъде предоставено копие на хартиен носител на договор на община Ловеч с фирма “Пирс-Д” ООД гр. Пловдив. Последният договор е бил сключен между община Ловеч и “Пирс-Д” ООД гр. Пловдив след проведена процедура по ЗОП с предмет “Реконструкция и модернизация на базата на Домашен социален патронаж – Община Ловеч”, Лот 1 – Кухненски блок на ДСП УПИ I-1908, кв.199, гр. Ловеч, община Ловеч. Изпълнението на договора – предмет на поръчката е финансиран със средства на Европейския фонд за Регионално развитие и Държавния бюджет на Република България чрез ОП “Регионално развитие” 2007-2013г. С писмо изх.№ ДОИ/55 от 04.08.2010г. (л.7) кметът на община Ловеч е поискал становището на главния директор на ГД “Програмиране на регионалното развитие” към МРРБ като Управляващ орган на ОПРР, осигуряващ финансирането на процесния договор, дали да бъде предоставена исканата информация. От последния е получено изрично съгласие за предоставяне на искания договор на хартиен носител (л.10). Такова становище на основание чл.17, ал.2 от ЗДОИ е поискано на 04.08.2010г. (л.12) и от “Пирс-Д” ООД гр. Пловдив като трето лице – страна по процесния договор. От последното дружество е постъпило в община Ловеч писмо от 10.08.2010г. (л.14) с изрично несъгласие да се предостави копие от договора, тъй като условията по този договор представляват за дружеството търговска тайна и разкриването ѝ би довело до нелоялна конкуренция.

Така образуваното административно производство е приключило с издаването от кмета на община Ловеч на оспореното в настоящото производство Решение за отказ на достъп до обществена информация № ДООИ-54 от 16.08.2010г. Административният орган е изложил мотиви, че исканата информация е “обществена”, но тя засяга интересите на трето лице, което е изразило изрично несъгласие за разкриването ѝ поради това, че тя е търговска тайна и разкриването би довело до нелоялна конкуренция. Изложено е още, че проверката за надделяващ обществен интерес е приложима към ограниченията, свързани със защита на търговската тайна, но такъв интерес не е налице и не е прокламиран в искането, а освен това информацията за сключените договори по ЗОП след проведени обществени поръчки е публична и справки може да се извършват в Агенцията за обществени поръчки. Поради изричното несъгласие на “Пирс-Д” ООД гр. Пловдив за предоставяне копие от искания договор и в предоставената му от закона оперативна самостоятелност, кметът на основание чл.37, т.2 във връзка с чл.17, ал.2 от ЗДОИ, е отказал достъпа до исканата от Д.З. информация.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законния срок по чл.149, ал.1 от АПК (оспореното решение е връчено лично на З. на 17.08.2010г., а жалбата против него е постъпила при органа на 31.08.2010г. с вх.№ ДООИ-54), срещу подлежащ на обжалване административен акт, от лице с правен интерес от обжалване (адресат на оспорения отказ) и пред местно компетентния съд, и като такава, е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество в съвкупност със събраните по делото доказателства и становищата на страните, Ловешки административен съд, втори административен състав, намира жалбата за основателна, по следните съображения:

Съгласно изискванията на чл.168, ал.1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извърши пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

Съдът намира, че обжалваното решение за отказ за достъп до обществена информация е издадено в необходимата писмена форма, от компетентен орган съобразно чл.28, ал.2 във вр. с чл.3, ал.1 от ЗДОИ, в кръга на неговата материална, териториална и времева компетентност.

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Съдебната практика конкретизира понятието “обществена информация” като сведение или знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната, респ. за дейността на задължените по чл.3 от ЗДОИ субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от последните. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Съгласно определението, дадено в чл.38 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), орган на изпълнителната власт в общината е кметът на общината. Съобразно законовата дефиниция в чл.3, ал.1 от ЗДОИ, безспорно е, че кметът е от задължените субекти по смисъла на цитирания текст, за които законът е регламентирал задължение да предоставят информация, която е създадена в рамките на тяхната компетентност и е налична.

Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида – официална и служебна. В разпоредбата на чл.10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин.

В контекста на легалната законова дефиниция търсената от жалбоподателя информация, предмет на оспорения отказ представлява обществена информация, създадена и съхранявана от кмета на община Ловеч в качеството му на задължен субект по чл.3 от ЗДОИ. В случая исканата информация касае изпълнението на Оперативна програма “Регионално развитие” 2007-2013г. на МРРБ, финансирана със средства на Европейския фонд за Регионално развитие и Държавния бюджет на Република България, по отношение на проект “Реконструкция и модернизация на базата на Домашен социален патронаж – Община Ловеч”, както и ролята на община Ловеч като възложител по договорите за строителство, касаещи този проект. Следователно търсената от оспорващия информация по своя характер е обществена, тя е свързана с обществения живот на страната, защото достъпът и усвояемостта на средствата по тези програми безспорно са елемент на обществения живот. Наред с това му дава възможност да си състави собствено мнение за дейността на община Ловеч при възлагане на обществени поръчки и сключване на договори по програми, финансирани от еврофондовете. Т.е. исканата информация отговаря на изискванията на чл.2, ал.1 от ЗДОИ за достъп до обществената информация. Според определението на чл.11 от ЗДОИ по своя характер исканата информация е служебна, а съгласно чл.13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничен само в хипотезите на алинея 2 от същия текст или в случаите по чл.17, ал.2 и чл.37, ал.1, т.1, 2 и 3 от ЗДОИ.

Настоящият съдебен състав намира, че информацията, достъп до която е отказан на касатора, не попада в рамките на тези ограничения. За да постанови оспорения отказ, административният орган се е позовал на разпоредбата на чл.37, т.2 във връзка с чл.17, ал.2 от ЗДОИ. Съгласно чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Нормата на чл.31, ал.5 от ЗДОИ е императивна и гласи, че не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. На първо място съдът счита, че третото лице “Пирс-Д” ООД гр. Пловдив се обхваща от дефиницията на чл.3, ал.2, т.2 от ЗДОИ – физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми, следователно по отношение на исканата информация то също е задължено лице по тази разпоредба, ЗДОИ е приложим и спрямо него, съответно не е било необходимо да се иска съгласието му и това не е било съобразено от административния орган. На следващо място, не е било необходимо искането на съгласие, тъй като в случая безспорно е налице и втората хипотеза на чл.31, ал.5 – налице е надделяващ обществен интерес от разкриването на информацията, за което съдът ще изложи мотиви по-

нататък. Като е изискал съгласието на “Пирс-Д” ООД гр. Пловдив за разкриване на исканата информация и съответно е постановил отказ поради несъгласието на дружеството, кметът на общината е постановил решението си в противоречие с административнопроизводствените правила и с материалноправните разпоредби на закона.

Освен изложеното по-горе, дори при хипотезата на наличие на основание за отказ по чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, доколкото достъпът до исканата обществена информация засяга трети лица и от тях е изразено изрично писмено несъгласие за предоставяне на тази информация, следва задължително да се установи наличие или не на надделяващ обществен интерес като определящо условие за издаване на решение за достъп до обществена информация, респективно издаване на отказ по заявлението за нейното предоставяне. В процесния случай кметът се е задоволил единствено да посочи, че проверката за надделяващ обществен интерес е приложима към ограниченията, свързани със защита на търговската тайна, но такъв интерес не е налице и не е прокламиран в искането. Не са изложени абсолютно никакви мотиви защо се приема, че не е налице надделяващ обществен интерес, нито пък дали изобщо е извършена такава проверка. Безспорно посочването, че такъв интерес не е налице, както и че такъв интерес не е прокламиран в искането, не представлява мотив, от който да се разбере как органът е стигнал до този извод. Освен това заявителят е длъжен в заявлението си да посочи описание на исканата информация и предпочитаната форма за предоставяне на достъп до нея, но не и да прокламира наличие на надделяващ обществен интерес (както неправилно е приел органът). Единствено в задължение на субекта по чл.3 от ЗДОИ – в случая кмета на общината, е да изследва наличието или липсата на надделяващ обществен интерес, дори това да не е посочено в заявлението, и да изложи съответстващите мотиви в зависимост от преценката си. Това императивно задължение той има в съответствие с относимите в случая разпоредби на чл.17, ал.2, на чл.31, ал.5 и на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ. Съдът намира, че при приемане, че молителят следва да конкретизира искането си или да посочи допълнителни данни или уточнения, административният орган е разполагал с процесуалната възможност, която му дава разпоредбата на чл.29, ал.1 от ЗДОИ, да уведоми заявителя за това, но не и да постановява директно отказ за достъп с мотива, че в искането не е прокламиран надделяващ обществен интерес.

В обжалвания административен акт липсват и мотиви, по какви конкретни критерии административният орган е приел, че исканата обществена информация съставлява търговска тайна в своята съвкупност, както и коя част от нея с разпространяването си би довела до нелоялна конкуренция. При отказ, основан на чл.17, ал.2 от ЗДОИ, когато задължените субекти по чл.3 приемат, че исканата информация представлява търговска тайна и предоставянето или разпространяването ѝ би довело до нелоялна конкуренция между търговци, съгласно императивната разпоредба на ал.3 от същия член са длъжни да посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците. В случая кметът на община Ловеч изобщо не е изложил мотиви в тази насока, за да може съдът да осъществи преценка дали са налице обстоятелства, водещи до нелоялна конкуренция, и кои са те, съответно кое от съдържанието на договора представлява търговска тайна. Самото посочване в отказа, че информацията засяга трето лице, което е изразило изрично несъгласие за разкриването ѝ поради това, че тя е търговска тайна и разкриването би довело до нелоялна конкуренция, още повече съотнесено към характера на обществените отношения, за които се отнася, не дават основание на съда да приеме твърдението за законосъобразно. Липсата на фактически и правни мотиви, въз основа на които е направен изводът за наличие на търговска тайна и нелоялна конкуренция, не дава

възможност на съда да извърши проверка за законосъобразност. Възможно е информацията да представлява търговска тайна по смисъла на чл.17, ал.2 от ЗДОИ и да не подлежи на разгласяване, а е възможно и въпреки, че е търговска тайна, да е налице надделяващ обществен интерес от предоставянето ѝ по смисъла на т.5 от §1 от допълнителните разпоредби на закона, и тя да е дължима, за което също не са изложени никакви съображения.

Липсата на горните мотиви представлява неспазване на изискването за форма на отказа за достъп до обществена информация по ЗДОИ и същевременно е довела до съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Видно от изложеното, липсата на достатъчно фактически и правни основания за постановяването на оспорения отказ за достъп до обществена информация и неизчерпателното аргументиране на ответника по жалбата не дава възможност на съда да извърши пълна проверка за законосъобразност на постановения акт.

Доводът на ответника, че исканата обществена информация следва да се откаже на основание разпоредбата чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ – достъпът до исканата информация засяга интересите на трети лица и няма изрично писмено съгласие от тях за предоставянето ѝ, е неоснователен и необоснован с оглед разпоредбата на чл.31, ал.4 от ЗДОИ и данните по делото за конкретния случай.

За правилната квалификация на характера на исканата от Тодоров информация следва да се отговори на въпроса дали тя по своята същност е търговска тайна, както и съществува ли надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ, който да дерогира приложимостта на чл.37, ал.1, т.2 във вр. с чл.17, ал.2 от ЗДОИ. Съгласно легалната дефиниция на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ, „Надделяващ обществен интерес” е налице, когато чрез исканата информация се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, какъвто е кмета на общината. Безспорно в случая е налице такъв интерес от разкриване на исканата информация, тъй като оспорващият е поискал да си състави мнение за предприетите действия от общината за реконструкция и модернизация на базата на ДСП, като последните се финансират от програми на Европейския съюз и от държавния бюджет. С разпоредбата на §1, т.5 от ДР на ЗДОИ от обхвата на ”търговската тайна” изрично са изключени факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ, като съгласно буква ”е” до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато тя е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл.3. Безспорно в случая предмет на исканата информация е договор за възлагане на обществена поръчка, сключен след проведена процедура по ЗОП, който попада в приложното поле на цитираната разпоредба.

От така изложеното следва да се приеме, че квалификацията на административния орган за качеството “търговска тайна, чието разкриване би довело до нелоялна конкуренция” на цялата поискана информация е неправилна. Настоящият състав приема, че поисканото копие от договор може да съдържа и данни на фирмата – съконтрагент на общината, които да са търговска тайна, но това не може да бъде основание за пълен отказ за достъп до исканата информация, тъй като по своята същност тя представлява обществена информация и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължения по закона орган. В разглеждания случай, приоритетно е спазването на принципа за прозрачност и гласност относно управлението на дейности, финансирани със средства от държавния бюджет и европейските фондове. Освен това при евентуалното наличие на основанията на чл.37, ал.1, разпоредбата на чл.37, ал.2 от ЗДОИ задължава административния орган да

предостави частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен, например страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете и санкциите, която информация е и задължителният минимум за предоставяне съгласно §1, т.5, б."е" от ДР на ЗДОИ. Административният орган нито в оспореното решение, нито в съдебното производство е доказал липсата на обществен интерес съобразно последната норма, което той е длъжен да стори, за да обоснове така направения отказ за достъп.

Съдът намира за напълно неоснователно и незаконосъобразно изложеното от кмета на община Ловеч в оспореното решение правно основание за отказ – на основание чл.37, т.2 от ЗДОИ (вероятно се има предвид т.2 от ал.1) в предоставената му от закона оперативна самостоятелност. Действително редакцията на чл.31, ал.4 от ЗДОИ преди промяната с ДВ, бр.104 от 2008г., при изричен отказ да се даде съгласие от третото лице, даваше на административния орган правото на свободна преценка дали да откаже достъп до поисканата информация, или да го даде в обем и по начин, който да не разкрива информацията, отнасяща се до третото лице, като тази преценка беше в сферата на оперативната самостоятелност на субекта по чл.3 от ЗДОИ и представляваше само правна възможност, без да бъде задължение за него, поради което не подлежеше на съдебен контрол. Чл.37, ал.2 от ЗДОИ в редакцията преди промяната с ДВ, бр.104 от 2008г. също даваше правото на свободна преценка на органа в случаите по ал.1 дали да бъде предоставен частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.

С промените в ЗДОИ, извършени с ДВ, бр.104 от 2008г. обаче, законодателят премахна правото на такава свободна преценка, съответно на оперативна самостоятелност на органа, и го задължи при изричен отказ от третото лице да се даде съгласие, да предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице (чл.31, ал.4), както и при изрично несъгласие на третото лице да се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен (чл.37, ал.2). Следователно в случая кметът на общината дори при хипотезата от необходимост да иска съгласието на третото лице и при изразено изрично несъгласие, не е имал право на свободна преценка дали да откаже исканата информация напълно, или да я предостави частично, а е бил задължен да осигури поне частичен достъп до тази информация в съответния обем и начин, което той безспорно не е сторил.

Съдът намира за неоснователно становището в оспореното решение, изразено и от процесуалния представител на ответника в хода по същество, че след като информацията за сключените договори по ЗОП след проведени обществени поръчки е публична и справки може да се извършват в Агенцията за обществени поръчки, то изобщо не се дължи исканата информация. Действително съгласно ЗОП и Наредбата за водене на регистъра за обществените поръчки, издадена от министъра на държавната администрация, (Обн., ДВ, бр.89/31.10.2000г., в сила от 01.11.2000г.), по силата на чл.15, ал.1 от наредбата, след сключването на договор за изпълнение на обществена поръчка възложителят изпраща до дирекция „Обществени поръчки“ (сега Агенция за обществени поръчки) за вписване в РОП информация за договора за обществена поръчка, която включва номер и дата на договора, наименование на изпълнителя, код по БУЛСТАТ за търговец или ЕГН за физическо лице, предмет на договора, срок за изпълнение, обща стойност на договора без ДДС, стойност на частта от договора, изпълнявана от подизпълнители, ако има такива, и схема на плащане, като достъпът до информацията от регистъра е свободен и се осъществява чрез страницата на Агенцията за обществени поръчки в Интернет. Задължението на възложителя за вписване в РОП на определена информация за сключен договор по проведена обществена поръчка

обаче не освобождава субекта по чл.3 от ЗДОИ от задължението за предоставяне при поискване на обществена информация, свързана с този договор, още повече че вписаното съдържание за договора в РОП е съобразно минимално необходимата публична информация, определена за публикуване по ЗОП и Наредбата за водене на регистъра за обществените поръчки, и не се покрива от визираната в §1, т.5, б."е" от ДР на ЗДОИ информация в договори, по които едната страна е задължен субект по чл.3, за чието разкриване е налице обществен интерес, а именно информацията, свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите.

Неоснователно е и твърдението на административния орган, че в случая е приложима разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗДОИ, тъй като ЗОП е специален закон спрямо ЗДОИ и в него е предвиден специален ред за получаване и разпространяване на информация, каквато представлява поисканата от оспорващия. Както бе изложено по-горе, в ЗОП е предвидено всяка информация за обществена поръчка да се вписва в създадения за целта публичен Регистър на обществените поръчки, но това не представлява специален ред за търсене и получаване на информация, съдържаща се примерно в сключен договор за обществена поръчка, а спазване на принципа за публичност и прозрачност, свързани с изразходването на бюджетните и извънбюджетните средства, както и на средствата, свързани с извършването на определени в закона дейности с обществено значение. В ЗОП липсват разписани специални правила, уреждащи процедурата, начина на достъп и съдържанието на обществена информация, която следва да се предоставя по проведени обществени поръчки, последния закон урежда единствено публичността на тази информация. В процесния случай, също е приоритетно спазването на принципа за прозрачност и гласност относно управлението на дейности, финансирани със средства от държавния бюджет и европейските фондове, каквато е и една от целите на ЗДОИ.

Мотивите на административния орган при постановяване на отказа от една страна са не само неоснователни при правнорегламентираното му задължение да предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице, с което е осъществена законовата закрила, но от друга страна са и непротивопоставими на наличния надделяващ обществен интерес по смисъла на чл.31, ал.5 от ЗДОИ във вр. с §1, т.6 от ДР на ЗДОИ от разкриването ѝ.

Доколкото по делото не са представени доказателства за твърдяното от административния орган наличие на търговска тайна, чието разкриване да води до нелоялна конкуренция, съответно не са изложени мотиви, обосноваващи това, нито са изложени мотиви и представени доказателства за липсата на надделяващ обществен интерес от разкриването на исканата информация, отказът на кмета на Община Ловеч е постановен в противоречие и с материалноправните норми на ЗДОИ и в несъответствие с целта му.

Поради изложените мотиви отказът за предоставяне на обществена информация, обективиран в Решение № ДОИ-54/16.08.2010г. на кмета на Община Ловеч, следва да бъде отменен, и преписката да бъде изпратена на административния орган за ново, мотивирано произнасяне по заявление вх.№ ДОИ-54/03.08.2010г. на Д.К.З. при съобразяване и спазване на задължителните указания на съда по тълкуване и прилагане на закона.

Водим от горното, Ловешки административен съд, втори административен състав, на основание чл.172, ал.2, предл.2 от АПК,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказа на кмета на Община Ловеч, обективиран в Решение за отказ на достъп до обществена информация № ДОИ-54 от 16.08.2010г., да предостави на Д.К.З. достъп до обществена информация по заявление вх.№ ДОИ-54/03.08.2010г.

ВРЪЩА административната преписка на кмета на Община Ловеч за ново произнасяне по заявление вх.№ ДОИ-54/03.08.2010г. на Д.К.З. при спазване на задължителните указания на съда по тълкуване и прилагане на закона в съответствие с мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на Р България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: